

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.888/2016/6.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Járai Gábor ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Gyuris Csaba ügyvéd

A per tárgya:

Kötbér megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.21.218/2015/4/1.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 16.P.20.299/2015/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 400.000 (Négyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.000.000 (Hárommillió) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

Az ingatlanközvetítéssel foglalkozó franchise hálózatot üzemeltető felperes és az alperes tagsága mellett működő ... Kft. (a továbbiakban: a ... Kft.) 2005. október 6-tól kezdődően álltak

franchise szerződéses jogviszonyban. A perbeli, 2007. február 1-jén megkötött franchise szerződésük 14.2. pontja tartalmazta, hogy a franchise átvevő a szerződés megszűnését követően egy évig sem közvetlenül, sem közvetve nem folytathat a felperesi vállalkozáshoz hasonló tevékenységet, illetve nem vesz részt vagy nem szerez érdekeltséget a felperesi vállalkozáshoz kapcsolódó tevékenységet folytató más vállalkozásban az adott területen. Amennyiben e kikötést megszegi, úgy 5.000.000 forint kötbért köteles fizetni a franchise átadó felperes részére. A 14.3. pont értelmében, ha a franchise átvevő a szerződés megszűnésétől számított 3 naptári éven belül ingatlanközvetítéssel is foglalkozó franchise vagy egyéb rendszerben működő hálózat részét képező társaságnál munkaviszonyban vagy bármely más jogviszonyban tevékenységet végez, vagy ilyen hálózatot hoz létre, úgy köteles átalány-kártérítésként 10.000.000 forintot megfizetni a franchise átadó felperesnek.

A szerződés megkötésekor az alperes és a ... Kft. másik tagja írásban nyilatkozott arról, hogy a szerződés rendelkezéseit áttanulmányozta és megismerte, kijelentette, hogy a szerződés 6., 7., 8., 13. és 14. pontjában foglalt és a szerződés szerint a franchise átvevőt terhelő kötelezettségek rá is kiterjednek. Vállalták, hogy amennyiben ezen kötelezettségüket megszegik, úgy a franchise átvevő jogosult velük szemben a szerződésből és/vagy a Polgári Törvénykönyvből fakadó igényeket érvényesíteni.

A franchise szerződés a felperes felmondása folytán 2008. november 24-én megszűnt.

Még a szerződés megszűnése előtt jött létre az ... Kft, amely tevékenységi köre hálózati rendszerben működő ingatlanközvetítés volt. Az ... Kft. a partnerekkel védjegyhasználati szerződést kötött, ami a lényegét illetően hasonlóan működött mint a felperesi franchise megállapodás. Az alperes 2008. augusztus 27-től 2010. május 4-ig jogosult volt az ... Kft. cégjegyzésére.

A felperes vizsgálta, hogy a franchise szerződésben foglalt tilalom megszegésére került-e sor, és ennek felderítésére megbízást adott az ... Kft. (a továbbiakban: ... Kft.) részére. Az ... Kft. munkatársai lehetséges franchise partnerként jelentkeztek az ... Kft-nél, találkoztak az alperessel és ..., és egy szerződéstervezetet is kaptak. Ez mind szerkezetileg, mind tartalmilag hasonlított a felperes és a ... Kft. közötti szerződésre. Az ... Kft. munkatársai fényképfelvételeket készítettek a korábban a felperes üzemeltetésében álló, de azóta az ... Kft. által átvett váci irodáról és a beszerzett adatok alapján azt állapították meg, hogy az alperes és ... jelentős szerepet töltött be annak az ... Kft.-nek a megalapításában és üzemeltetésében, amely a ... bejegyzésű tulajdonában állt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

A felperes keresetében 15.000.000 forint kötbér megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes mint a ...

Kft. tagja megszegte a franchise átvevővel kötött szerződés 14.2. és 14.3. pontjaiban szereplő versenytilalmi korlátozást. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel szerződéses jogviszonya jött volna létre, és azt is, hogy kötbérfizetési kötelezettség terhelné. Arra az esetre, ha a bíróság a szerződés létrejöttét állapítaná meg, a szerződés semmisségére, érvénytelenségére is hivatkozott. Kötbérfizetési kötelezettségének megállapítása esetére kérte a kötbér mérséklését. Az alperes viszontkereseti kérelmében személyiségi jogai megsértése miatt kérte a levéltitokhoz, a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jogának megsértése megállapítását figyelemmel arra, hogy nem járult hozzá a bizonyítékként csatolt videofelvétel és e-mailek felhasználásához, ezen túlmenően kérte a felperes eltiltását a további jogsértéstől, a sérelmes helyzet megszüntetését, valamint a felperes kötelezését 15.000.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére. A felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 15.000.000 forint kötbér, valamint perköltség megfizetésére, míg az alperesi viszontkeresetet elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet értelmében a peres felek között szerződéses jogviszony jött létre, amely alapján a franchise szerződés 6., 7., 8., 13. és 14. pontjában foglaltak teljesítésének a kötelezettsége az alperesre is kiterjedt. A bíróság rámutatott arra, hogy az alperes nem egyoldalú nyilatkozatot tett, hanem részéről a szerződési szabadság elvébe nem ütköző, kötbérrel biztosított versenytilalmi kikötés vállalására került sor. Nem találta alaposnak az alperes szerződés semmisségének, érvénytelenségének megállapítására történő hivatkozásait, és a kötbér mérséklésére sem látott lehetőséget.

A viszontkeresettel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy sem a titokban készített hangfelvétel, sem pedig az arról készült leirat bizonyítékként való becsatolása nem minősül olyan visszaélésnek, ami sértené az alperes személyiségi jogait. Az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 80. § (2) bekezdése szerinti tényállás nem valósult meg, ugyanis a per iratai nem nyilvánosak, az abba való betekintés köre korlátozott. Nem sérült a levéltitok sem, ezért jogsértések megállapításának hiányában az alperes által kért objektív és szubjektív jogkövetkezmények levonására nincs lehetőség.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül

helyezését, és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, a viszontkereseti kérelemnek történő helyt adást, másodlagosan a bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 200. § (1) bekezdését, 205. §-át és 199. §-át, ugyanis a kérdéses kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatot csak a ... Kft. ügyvezetője és az alperes írta alá, a felperes részéről a tudomásulvétel hiányzik, ekként kétoldalú megállapodásnak kezelni nem lehet. Amennyiben a Kúria mégis kétoldalú megállapodásnak tekintené a nyilatkozatot, úgy a szerződési szabadság elve mellett a Ptk. 201. § (1) bekezdése szerinti visszterhesség és egyenértékűség követelményét is figyelembe kell venni, a másodfokú bíróság ugyanis ingyenes szerződésnek tekintette a kötelezettségvállalást, holott erre egyik fél akarata sem irányult.

Az alperes szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 246. §-át, mert a bíróság tévesen fogadta el a nyilatkozat szerinti átalánykártérítést kötbérnek, ha pedig a szerződésbeli kötbér és átalánykár egy és ugyanazon fogalom, úgy szükség lett volna a Ptk. 247. § (1) bekezdése szerint a kötbér mérséklésére. A bíróság e körben nem értékelte, hogy a felperesnek kára nem keletkezett, az alperes szerződést nem szegett.

Az alperes kifogásolta továbbá a viszontkereseti kérelme elutasítását is, aggályosnak ítélve azt, hogy a hozzájárulása nélkül rögzített hangfelvétel alapján valós tényállás megállapítására sor kerülhetett-e. A Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdés, valamint 81. §-a szerinti személyhez fűződő jogai megsérültek, amikor a magánbeszélgetés rögzítésére, a bíróság előtti felhasználására, illetve e-mail üzenet bizonyítékként történő felhasználására került sor.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes 5. sorszámú észrevételében az alapeljárásban 2013. június 24-én meghallgatott ... nyilatkozatának újramérlegelését kérte, továbbá kérelmet terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a Kúria szerezzé be a ... a ..., ... és ... számú iratokat, amelyek igazolják, hogy a felperes és az ... közötti összehangolt árpolitika és bizalmas üzleti információk egymással való megosztása miatt került sor bírság kiszabására.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

A Pp. 273. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem megváltoztatására lehetőség nincsen és a Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének sincs helye. A Pp. 272. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet a jogerős határozat közlésétől számított 60 napon belül kell előterjeszteni. E szabályok együttes értelmezéséből következik, hogy a Kúriának a jogerős ítélet meghozataláig

rendelkezésre álló bizonyítékokból kiindulva, a felülvizsgálati kérelemben tett hivatkozások alapján, a felülvizsgálati kérelem keretei között van lehetősége vizsgálni a felülvizsgálati kérelem érdemi hivatkozásait, így az alperes felülvizsgálati eljárás során előterjesztett észrevételét az abban foglalt bizonyítási kérelmet figyelembe venni nem tudta.

A Pp. 272. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, valamint elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Akár a konkrét jogszabályhely megjelölése, akár a jogszabálysértés szöveges előadása hiányzik, a felülvizsgálati kérelem érdemben nem bírálható el [1/2016. (II.15) PK vélemény 6. pont, BH2005.290., BH2011.259.]. E szabályokra tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölt és megfelelő indokolással ellátott jogszabálysértések keretein belül vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

Tévesen hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az alperes - szerződéses, és a jogerős ítéletben írt jogkövetkezménnyel járó - nyilatkozatát olyan egyoldalú kötelezettségvállalásnak lehet tekinteni, amiből a felperes által a keresetben érvényesített kötbérigény nem vezethető le. A polgári jogi jogviszonyok létrejöttét eredményező jogi tények közül a legtipikusabbak az akaratnyilatkozatok. Az akaratnyilatkozatok egyik fajtája a jognyilatkozat, amely sajátossága, hogy a magatartás azért kerül kifejtésre, hogy valamely jogi hatást előidézzon. A felülvizsgálati hivatkozással szemben egyetlen jognyilatkozat is kiválthat célzott és akaratlagos joghatást.

A felülvizsgálati kérelemben az alperes tévesen indult ki abból az előfeltevésből, hogy egyoldalú jognyilatkozatból nem következhet kötelezettség. A Ptk. 199. §-a az egyoldalú jognyilatkozattal létrehozott egyoldalú jogügylet fogalmát definiálja. E szabály szerint az egyoldalú jogügyletből is kötelmi jogi igények vezethetők le, azonban az egyoldalú jognyilatkozattal ily módon létrehozott egyoldalú jogügylet csak a jogszabály kifejezett rendelkezése esetén keletkeztet kötelmi jogviszonyt, azaz a törvénynek kell kimondania az egyoldalú kötelezettségvállalás teljesítésének követelésére való jogosultságot (ilyen lehet pl. a díjkitűzés vagy a közérdekű célra történő kötelezettségvállalás). A perbeli esetben helyesen mutatott rá a bíróság jogerős ítéletében arra, hogy az alperes marasztalása nem egyoldalú kötelezettségvállalásból, egyoldalú jogügyletből, hanem a felek kétoldalú, találkozó akaratnyilatkozatából, azaz szerződésből [Ptk.

205. § (1) bekezdés] levezethetően került sor.

Téves a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása is, hogy az egyoldalú jogügylet és az egyoldalú szerződés között azonosság állna fenn. A jogügyletek attól függetlenül egyoldalúak vagy kétoldalúak, hogy hány akaratnyilatkozat szükséges a célzott jogi hatás kiváltásához. A kétoldalú jogügylet maga a szerződés, ami azonban nem jelenti azt, hogy minden szerződés a Ptk. 201. § (1) bekezdése szerinti visszsterhes szerződés. A szerződés is lehet egy- és kétoldalú aszerint, hogy az alanyokat terhelő kötelezettségek egymás ellenében, visszsterhesen, vagy visszsteher nélkül, ingyenesen jönnek-e létre. Ha az egyik fél csak jogosult, a másik csak kötelezett, akkor a szerződés egyoldalú (pl. ajándékozás), ha viszont mindkét fél jogosult és kötelezett is, akkor a szerződés kétoldalú, mert mindkét fél kölcsönösen kötelezett. A polgári jog tipikusan a visszsterhes szerződéseket tekinti [Ptk. 201. § (1) bekezdés], azonban valójában a felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás megvalósulása esetén egyik helyzet sem releváns, helyesen állapította meg ugyanis a másodfokú bíróság, hogy a felek között komplex jogviszony jött létre, amely szerződéses kapcsolatban a ... Kft. javára nyújtott előnyök, felperesi szolgáltatások (franchise átadás) érdekében született egyrészt a ... Kft., másrészt annak tagjai részéről kötelezettségvállalás, többek között versenytilalmi korlátozás.

Az alperes a szerződés 14.2. pontjában kifejezett kötbérkikötés, míg a 14.3. pontjában tartalmában kötbér (Ptk. 246. §) jogkövetkezmény mellett vállalt versenytilalmi korlátozást. A fentebb kifejtettekből következően e szerződésben vállalt kötelezettségei alapján sem az írásbeliség kritériumának, sem az általános kártérítés szabályainak megsértése nem állapítható meg. Téves hivatkozás, hogy a kárártalány funkciót betöltő kötbér azonos lenne az általános kártérítéssel. A különbségre a másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá.

Nem sérült a Ptk. 247. § (1) bekezdése sem, ugyanis mind az első-, mind a másodfokon eljáró bíróság vizsgálta, mérlegelte a kötbér mérséklésének lehetőségét. A perbeli szerződés jellegére, tartalmára, a franchise rendszer sajátosságaira, valamint az alperesi magatartás súlyára tekintettel a kötbér mérséklése nem indokolt. A felmerült bizonyítékok helyes mérlegelése alapján jutott a bíróság arra a következtetésre, hogy az alperes még a felperessel fennálló franchise szerződéses jogviszony tartama alatt ... együtt célirányosan és tudatosan azon dolgozott, hogy a felperes által létrehozott és működtetett ingatlanközvetítői hálózathoz hasonlóan, sőt annál hatékonyabban működő saját hálózatot hozzon létre. Ilyen megfontolásból került sor a külföldi offshore cég közreműködésére, majd a franchise megállapodás megszűnését követően az ... Kft. által több irodával működtetett hálózat létrehozására. Az ingatlanforgalmazási piac sajátosságaira figyelemmel helyesen értékelte a bíróság a versenytilalmi korlátozások súlyát, e körülmények együttes értékeléséből pedig

helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kötbér mérséklésének nincs helye.

Azt az eljárás során felmerült bizonyítékok egyértelműen alátámasztották, hogy az alperes súlyosan megszegte a szerződés 14.2. és 14.3 pontját, a kötbér mérséklés feltételeinek hiányában pedig a szerződésszegés - általa vállalt - írásban kikötött jogkövetkezménye alapján a szerződésben meghatározott mértékű kötbér fizetésére kötelezhető.

Tévesen állította az alperes felülvizsgálati kérelmében a Ptk. 80. § (1) bekezdésének a megsértését is. Annak polgári perben történő eldöntésekor, hogy a titokban készített felvétel sérti-e valakinek a személyhez fűződő jogait (EBH2000. 296), a bírói gyakorlat értékeli, hogy az igazság kiderítéséhez fűződő érdekek konkurálnak a személyiségi jogaiban megsértett fél érdekeivel. E tekintetben a viszonyossági elmélet szerint kell a bíróságnak a felek nyilatkozataihoz képest mérlegelnie a szabad bizonyítás rendszerét, a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, a jóhiszeműség és tisztesség követelményének érvényesülését (BH1993. 365). A személyhez fűződő jogok megsértése megvalósulhat a hangfelvétel titokban történő elkészítésével, de csak akkor, ha az visszaélésszerű (BH1985. 57. I.). A jogsértő tehát bizonyíthatja, hogy a hangfelvétel elkészítése nem volt visszaélésszerű (BH2008. 266). Méltányolható magánérdeke fűződhet ugyanis a jogsértő perbeli félnek a hangfelvétel elkészítéséhez abban az esetben, ha jogos érdekét más módon nem tudja bizonyítani (BDT2009. 2126).

A bírói gyakorlat értelmében nem minősül visszaélésnek a hangfelvétel készítése, annak felhasználása, amennyiben arra már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a hangfelvétel készítése vagy felhasználása a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest nem okoz aránytalan sérelmet (BDT2011. 2442. BDT2014. 3076.). A bíróság előtt folyó eljárásban az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek, és a bizonyítás ezt a célt szolgálja. Nem lehet ezért a hangfelvétel felhasználását visszaélésnek tekinteni, ha ez a hangfelvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történik (BH1985. 57. III.), és ha csak ezzel a bizonyítási eszközzel állapítható meg a valós tényállás (BH2000.485.). A szabad bizonyítás elvéből is ez a következtetés adódik: nincs akadálya annak, hogy a fél jogsértően keletkezett hangfelvételt használjon fel bizonyítására, feltéve, hogy a perben e nélkül megnyugtató döntés nem hozható, mivel a valós tényállás csak ezzel a bizonyítási eszközzel deríthető fel. (BH2015. 38.).

Ahogy arra az első- és másodfokú bíróság is rámutatott, a felperes annak érdekében készítettett titokban hangfelvételt, hogy meggyőződjön az alperes szerződésszegő magatartásának fennállásáról vagy annak hiányáról. Mind a hangfelvétel, mind az arról készült leirat a bírósági eljárásban bizonyítékként a felperesi állítások alátámasztására szolgált. Ezért sem a hangfelvétel elkészítése, sem az arról készült leirat bizonyítékként történő becsatolása nem minősül olyan visszaélésszerű magatartásnak, ami az alperes személyiségi jogainak megsértését jelentené.

A perbeli esetben értékelendő az is, hogy nem maga a fél, hanem egy titkos adatgyűjtésre professzionálisan felkészült cég készített olyan felvételt, amelyben rögzített adattartalom hitelességével kapcsolatos aggályok nem merültek fel, azzal teljesen egybevágtak a per egyéb bizonyítékai. Az elkészítés körülményeiből következően és az egyéb bizonyítékokkal való összhang miatt a felvétel mint bizonyíték a felperesi állítások alátámasztására igénybe vehető

alkalmas bizonyítási eszköz a személyiségi jogi jogvédelmi szempontú érdekekkel való összemérés eredményeként is. E körben a Kúria utal arra, hogy a versenyjogi jogsértések, különösen tilalmi megállapodások megszegése esetén a nemzetközi és Európai Uniók gyakorlatban is elfogadott bizonyítási eszközöknek minősülnek a hitelesnek elfogadható titkos adatgyűjtés produktumai, a fentebb kifejtett bírói gyakorlat szerinti feltételek teljesülése esetén.

A hangfelvétel és az arról készült leírat bírósági eljárásban bizonyítékként való előterjesztése felhasználásnak minősül (BH1985. 57. II.), azonban a bíróság által megállapított korlátozott, csak a per résztvevői számára megismerési lehetőséget jelentő korlátozott nyilvánosságra hozatalnak tekinthető. Az ilyen bizonyítékok azonban akkor is felhasználhatók a polgári perben bizonyítékként, ha személyhez fűződő jogok megsértésével keletkeztek, vagy jutottak nyilvánosságra (BH 2001. 110), ezért nem sérült a Ptk. 80. § (2) bekezdése sem.

Ugyancsak nem sérti a jogerős ítélet a Ptk. 81. § (1) bekezdését sem. A levéltitokkal összefüggésben ugyanis helyesen mutatott rá a bíróság arra, hogy a titok ura nem az alperes volt, a perben becsatolt e-mail váltások ugyanis nem a magánlevelezését, hanem az ... Kft. ügyvezetőjeként tett, az üzleti, gazdálkodási tevékenységgel kapcsolatos nyilatkozatokat tartalmazták. E titok ura az ... Kft., ezzel összefüggő igényérvényesítésére az alperes mint magánszemély nem jogosult. Ennek hiányában sem állapítható meg azonban személyiségi jogi jogsérelem, ugyanis, ha az érintett személynek méltányolható érdeke fűződik olyan információk megőrzéséhez, amelyek magántitoknak minősülnek, ezzel szembeállítható az a közérdek, amely a bizonyítás eredményességét, az igazság felderítését szolgálja, ami még titoksértés esetén is felülírhatja a személyiségi jog megőrzéséhez fűződő magánérdeket.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperesnek az eljárás korábbi szakaszában engedélyezett részleges költségmentességére tekintettel a Kúria a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján döntött a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről.

A Kúria a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin
s.k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró